

Motion till riksdagen 2006/07:Ju252

av **Carina Ohlsson (s)**

Samordnade rättsprocesser i barnmål

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om behovet av en nationell samordning med direktiv om kompetensutveckling, samverkan och metodutveckling för en barnvänligare rättsprocess i hela landet.

Motivering

De senaste åren har ett mycket stort antal polisanmälningar gjorts rörande barn utsatta för vålds- eller sexualbrott. Statistik visar att polisanmälningar och andelen brott som går vidare till åtal eller strafföreläggande varierar starkt över landet. Det gäller även lagföringsprocenten som varierar från 13 % som lägst i en åklagarkammare upp till 65 % i den åklagarkammare som har högst lagföringsprocent (2003).

Det är angeläget att identifiera vilka faktorer som ligger bakom den stora variationen mellan de olika åklagarkamrarna för att på så sätt stärka barnens ställning i rättsprocessen. Alla barn måste ha rätt till ett professionellt handlägningsförfarande. I en studie från år 2000 av 72 förstagångsförhör bedömdes 53 % av frågorna till barnet vara ledande och suggestiva. Det visar att barnförhören håller en låg kvalitet, vilket också kan få negativa effekter på utredningen.

Kompetensnivån måste höjas hos alla aktörer i utredningar och förhandlingar genom särskild utbildning och viss specialisering, dvs. allmän kunskap om och erfarenhet av barn räcker inte, kompetensen måste bygga på särskild kunskap om bl.a. problematiken vid sexuella övergrepp, såsom barns reaktionsmönster och förövarens beteende.

Ansvariga myndigheter såsom socialtjänst, polis och åklagare måste samverka bättre för att uppnå en barnvänlig rättsprocess. I ett skede, när det finns misstankar om att ett barn utsatts för fysiskt våld eller sexuella övergrepp,

Fel! Okänt namn på

måste samhällets insatser och stöd fungera utan komplikationer. Barnet och hans/hennes anhöriga och andra vuxna i barnets närhet måste få vägledning och ett gott och professionellt bemötande. Det är nödvändigt att minimera antalet förhörstillfällen för att inte utsätta barnet för onödig press eller rentav ytterligare traumatiseringar. Det är därför viktigt att myndigheterna samverkar. Det ideala ur ett barnrättsperspektiv, är att alla relevanta myndigheter för rättshjälp och psykosocialt stöd finns representerade under ett tak. Det är mycket positivt att denna samverkan nu kommit i gång på några ställen i landet.

Utan samarbete/samverkan finns det en uppenbar risk att myndigheternas egna skyldigheter och intressen, samt brist på samverkan, går före barnets bästa. Det verkar också som om de ansvariga utredarna utvecklar en alldeles för pessimistisk syn på möjligheterna att finna tillräckliga bevis och då väljer att lägga ned utredningen tidigare än nödvändigt. Dessa omständigheter kan inverka negativt på allmänhetens benägenhet att rapportera misstänkta övergrepp, särskilt som de redan känner till att en brottsutredning innebär stora påfrestningar för barnet.

För att få en barnvänligare rättsprocess krävs en nationell samordning där direktiv om kompetensutveckling, samverkan och metodutveckling får nationellt genomslag. Det handlar om att alla barn ska erbjudas samma professionella bemötande oavsett var de bor i Sverige. I alla mål rörande barn som brottsoffer skulle man önska att barnet, oavsett rättsligt utfall, ska befinna sig i ett bättre läge när processen avslutas än när den inleddes.

Därför anser jag att regeringen bör ta initiativ för att se över hur samordningen mellan myndigheter kan förbättras i mål där barn är brottsoffer.

Stockholm den 27 oktober 2006

Carina Ohlsson (s)